

מקור המאמר בזוהר פרשת מצורע דף נג ע"ב
מעלת ו舍ר תומכי תורה

רבי יהודה ורבי יצחק היו הולכים בדרכם. ישבו באותו שדה והתפללו. אחר שסימנו את התפלה, קמו והלכו.
פתח רבי יהודה בדברי תורה ואמר, (משל ג) **עוז חיים** **היא למחזיקים בה ותמכה מאשר.** **עוז חיים - זו התורה,** **שהיא עוז עליון גדול וחזק.** **תורה, למה נקראת תורה?** **משמעותה ומגלת את מה** **משמעותה ומגלת את מה** **שהיה סתום ולא ידוע.** **חיים,** **שכל החיים של מעלה נכללו** **בה, וממנה יוצאים.** **למחזיקים בה, את אותם** **שאוחזים בה, שמי שאוחז** **בתורה אוחז בכל.** **אוחז** **למעלה ולמטה.** **וთמכה** **מאשר, מי זה תומכיה? אלו** **אותם שפטילים מלאי** **לכיסם של תלמידי חכמים,** **כמו شبארות.**

וთמכה, זוכה שיוצא ממנה נביים נאמנים. **מאשר, אל תקרי מאשר אלא מראשו.** **ובכתיב,** (משל ז) **מעולם נסבתי מראש.** **וראש דא** **אותם התומכים של תורה מראשו ועד סוף.** **מראשו, צד הרأس של הכל שנקרה ראש,** **שכתוב (שם ח) מעולם נסבתי מראש.** **וראש זו חכמה,** **שהיא הרأس לכל הגוף,** **והגופה מתחפש**

רבי יהודה ורבי יצחק היו אזי בארכאה. יתבו בה הוא כי חקלא יצא. בתר כסימו צלota קמו ואזו. פתה רבי יהודה במלוי דורייתא. ואמר, (משל ג) עוז חיים היא למחזיקים בה ותמכה מאושר. עוז חיים, דא דורייתא, דאי הי אילנא עלאה רבא ותקופ. תורה, אמר אקי רבי תורה. בגין דאורי ונגלי במא דהוה סתים דלא אתיידע. חיים, דכל חיים דלעילא בה אתבלילו, ומנה נפקין. למחזיקים בה, לאינון דאחדין בה, דמאן דאחד בדוריתא אחד בכלא, אחד לעילא ותטא. ותמכה מאושר, מאן תומכיה. אילן אינון דמטילים מלאי, לביסן של תלמידי חכמים, ומה דאוקמה.

וთמכה, זכי לנביי מהימני דיפקון מגיה. **מאושר, אל תקרי מאושר, אלא מריאשו, אינון תמיין לאורייתא, מריאשו ועד סוף. מריאשו, דא רישא דכלא דאקי ראש,** **ובכתיב,** (משל ז) **מעולם נסבתי מראש.** **וראש דא** **אותם התומכים של תורה מראשו ועד סוף.** **מראשו, צד הרأس של הכל שנקרה ראש,** **שהיא הרأس לכל הגוף,** **והגופה מתחפש**

חכמָה, דָאִיהַי רִישָׁא לְכָל גּוֹפָא, וּגּוֹפָא אֲתִפְשֵׁט
בֵּיהַ עַד סִימָא דְשִׁית סְטְרִין, וֶתּוּמָכִיהַ, כִּמְהַ דָּאת
אָמָר, (שיר השירים ה) שׂוֹקִיו עַמְּוִידִי יְשָׁש. דָאִינּוּ דְמְטִילִין
מְלָאי לְכִיסּוֹ שֶׁל תַּלְמִידִי חֲכָמִים אִינּוּ תִּמְכִין
לְאוֹרְיִיתָא מְרִישָׁא עַד סִימָא דְגּוֹפָא, וְכָל
מְהִימָּנוֹתָא, בֵּיהַ תְּלִיא, וְאַתְּמָה. וּזְכִי לְבִגּוֹן דִּיתְחֻזּוֹן
לְנַבְּיָא מְהִימָּנוֹ.

בָּה עַד הַסְּיוּם שֶׁל שְׁשָׁת
הַצָּדִים וְתִמְכִיהַ, כְּמוֹ
שְׁבָאָמָר (שיר ה) שׂוֹקִיו עַמְּוִידִי
שְׁשׁ. שָׁאוֹתָם שְׁמְטִילִים מְלָאי
לְכִיסּוֹ שֶׁל תַּלְמִידִי חֲכָמִים,
הֵם תּוֹמְכִים אֶת הַתּוֹרָה
מִהָּרָאשׁ עַד סְיוּם הַגּוֹת, וְכָל
הַאֱמֹנוֹנָה בּוֹ תְּלוּיָה, וְגַתְמָה.
וּזְכוֹה לְבִנִּים שִׁירָאָו לְנַבְּיָאִים
נְאָמָנִים.

ספר אור הוזר (עמוד 229)

איינו דְעָבָדוּ לְאוֹרְיִיתָא יְבָשָׁה, וְלֹא בְעָנוֹ לְאַשְׁתְּרָלָא בְּחַכְמָה דְקָבְלה, דְרָמָנוֹ דְאַסְטָלָק נְבִיעָו
דְחַכְמָה דָאִיהַ יְמִינָה, וְאַשְׁתְּאָרָת בְ' יְבָשָׁה, וַיְלֹוּ דְגָרְמָנוֹ עֲנִינָה וְתִרְבָּא וְבִיחָה וְתִרְגָּוּ וְאַבְרָנוֹ
בְּעַלְמָא.

זה הַמָּאָמָר הַבָּיאוּ מַוּרְנוּ תַּרְבָּה חַיִים וַיְטָאל וּכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה בְּהַקְדָּמוֹ לְסִפְרָ עַז חַיִים, לְהַזְרִיעַ בְּמַה
גְּדוֹלָה הַחִיבָּה הַמְּטָל עַל הַלּוּמְדִים הַחֲדָרִים לְרַבְרָה הַשָּׁם לְלִמּוֹד קָבְלה, וְעַנְשָׁם בְּמַה גְּדוֹלָה אָם אַיִם
לְוּמְדִים, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשָׁעָה אֶחָת בְּלִמּוֹד הַקָּבָלה מַה שְׁלָא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוֹד חַדְשׁ יָמִים בְּפִשְׁטוֹ הַתּוֹרָה.

(תקוני וְתַרְתְּקוּן מ"ג ה' פ"ב)

מְאָן דְגָרִים דְאַסְטָלָק קָבְלה וְחַכְמָתָא מְאוֹרִיָּתָא דְבָעַל פָּה וּמְאוֹרִיָּתָא דְבְּכַתְבָּה, וְגָרִים דְלָא יְשַׁתְּדָלָן
בְּהַזָּוּן, וְאַמְרָנוֹ דְלָא אַתְּ אַלְא פְּשָׁת בְּאוֹרִיָּתָא וּבְתִּמְדָרָא, בְּרוֹאִי בְּאַלְוָה הוּא יְסַלֵּק נְבִיעָו מְהַזָּוּן
וּמְהַזָּוּן, וְוי לִיה טָב לֵיה דְלָא אַתְּבָרִי בְּעַלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הַהִיא אוֹרִיָּתָא דְבְּכַתְבָּה וּאוֹרִיָּתָא דְבָעַל
פָּה, דְאַתְּחַשֵּׁב לֵיה בְּאַלְוָה אַחֲרָן עַלְמָא לְתֹהַו וּבְהַזָּוּן, וְגָרִים עֲנִינָה בְּעַלְמָא וְאוֹרָךְ גְּלִוָּתָא.

(תקוני וְתַרְתְּקוּן מ"ג ה' פ"ב)

אם הִיה עַם הָאָרֶץ יוֹתֵר טֹוב לוֹ, כִּי אִינוּ פּוֹגָם אָם אִינוּ לְוִידָה קָבְלה, כִּי אֵין לְטִיל בְּפֶרְדָּס קְדָם שִׁימְלָא
כְּרָסָו בְּבָשָׁר וַיְיַוְן, אֲבָל מְאָן דְאַוְלָף תּוֹרָה שְׁבָכְתָב וְתוֹרָה שְׁבָעַל פָּה, עָנְשָׁו כֵּל כֵּד גְּדוֹלָה אָם לֹא יְלִמּוֹד
קָבְלה, וְאַדְרָבָה פּוֹגָם בְּלִמְדוֹד, וְטָב לֵיה דְלָא יוֹלִיף לֵיה, כִּי אַחֲרָן עַלְמָא לְתֹהַו וּבְהַזָּוּן, לְשִׁבְרוֹת הַכְּלִים
שְׁמַגְבִּיר הַקְּלָפָה כְּשַׁהְנָהָר וְהַגְּנוֹ יְבָשָׁה, דְמַנּוֹעַ הַטְּפָה רַיִן תּוֹרָה מְהַם כִּי. וּמִ שְׁיַכְלָל לְקָנוֹת לוֹ רַב
שִׁילְמָדוֹר קָבְלה אוֹ חָבֵר אוֹ מִתּוֹךְ הַסְּפָרִים וּמִתּוֹרְשָׁל, גּוֹרָם אוֹרָךְ גְּלֹוֹתָא כִּוּ, כִּי לְמוֹד הַזְּוּרָב בְּגִנְרִיסָא
בְּעַלְמָא בְּזֹנָה עַולְמֹות, וְכָל שְׁכָנוֹ אָם יוֹכֵה לְלִמּוֹד וּלְהַבִּין פּוֹרִישׁ מְאָמָר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ תָּקוֹן לְמַעַלָּה
בְּשָׁעָה אֶחָת מַה שְׁלָא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוֹד הַפְּשָׁט שְׁנָה תְּמִימָה כִּי. וְאַזְרָךְ לְהַאֲרִיךְ בְּרָאִות לֵיה הַמְּפָרְשִׁים
מִפְּנֵי גְּבוּרוֹת הַקָּדוֹשׁ עַלְיוֹן הָאָרֶץ וּכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה.

גַּם מְאָמָר זה מוֹרָה בְּאַצְבָּעַל דְבָרִי רַב וּכְרוֹנוֹ לְחַיִי הַעוֹלָם הַבָּא לְמַרְקָדָק בּוֹ, כִּי קַיִם לֹא תּוֹרָה מְגַנָּה
וּמְצַילָה אֲפָלָו בְּעִידָנָא דְלָא עַסְקִיבָה, וְאַזְרָךְ אָמָר טָב לֵיה דְלָא יוֹלִיף בְּלָל, אֲלָא וְדָא לְמוֹדוֹר בְּלַהֲשָׁה
אִינוּ בְּלוּם אָם אִין מַעֲטָרוֹ בְּיוֹם אֶחָד בְּלִמּוֹד הַקָּבָלה, כִּי שְׁקוֹל הַזָּוּן בְּגַנְגָּד בְּלָם. וְזה שְׁאָמָר גָּרִים דְלָא
יְשַׁתְּרָלוֹן בְּהַזָּוּן, דּוֹקָ מִינָה הָא אָם יְשַׁתְּרָלוֹן בְּהַזָּוּן בְּלָא אַחֲרָן כְּפִי יְכַלְתָּו אֲפָלָו יוֹם לְשָׁנָה, תּוֹרָתוֹ בְּלָהָה
עוֹשָׁה פְּרוֹת לְמַעַלָּה, וְכָל שְׁבָנוֹ אָם קוּבָע עַת לְהַשָּׁם שָׁעָה אֶחָד בְּכָל לֵיהַ אָז מַבְטָח לוֹ שְׁהָוָא בְּן עוֹלָם
הַבָּא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְמַלְכָא, וְיהִיא מְרוֹאִי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רְאִשּׁוֹנָה בְּמַלְכּוֹתָא דְרַקְיעָא. וְדִי בְּהַעֲרָה
וּלְמי שְׁחַנְנוּ הַשָּׁם בְּנָה וּבְשָׁבֵל.

(בְּפֶסֶת קְלָקָה לְתַקְנוּן מ"ג אַוְתָּס)